

NUORISOTYÖNTEKIJÖIDEN NÄKEMYKSIÄ NUOR- TEN VÄKIVALTARIKOLLISUUDESTA JA SEN EN- NALTAEHKÄISYN KEINOISTA

Heini Hänninen & Sara Pakarinen

2023 Laurea

A decorative horizontal bar at the bottom of the page, divided into three segments of different colors: pink, blue, and teal.

Laurea-ammattikorkeakoulu

Nuorisotyöntekijöiden näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista

Heini Hänninen, Sara Pakarinen
Sosionomi (AMK)
Opinnäytetyö
Joulukuu, 2023

Heini Hänninen, Sara Pakarinen

Nuorisotyöntekijöiden näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista

Vuosi

2023

Sivumäärä

39

Tämä opinnäytetyö on tehty yhteistyössä Vantaan alueellisen nuorisotyön kanssa. Työn tavoitteena oli saada tietoa ammattilaisilta nuorten väkivaltarikollisuuden ilmiöstä sekä sen ennaltaehkäisevistä keinoista. Nuorisotyön ammattilaiset saivat tutkimustuloksista työnsä tueksi tietoa ja näkökulmaa nuorten väkivaltarikollisuuden tilanteesta ja keinoista, joiden avulla tilannetta pyritään parantamaan. Lisäksi työn tarkoituksena oli lisätä keskustelua ja tietoa kyseisestä ilmiöstä.

Tutkimuksen aihetta esitellessä on hyödynnetty ajankohtaisia uutisia sekä ilmiöön liittyvää tilastotietoa. Opinnäytetyö on kvalitatiivinen tutkimus, jota varten on haastateltu kolmea jalkautuvan nuorisotyön ammattilaista puolistrukturoidulla haastattelumenetelmällä. Tulokset on analysoitu teemoittelemalla eli taulukoimalla haastattelun sisältö kategorioiksi, joiden avulla on saatu luotua lopulliset teemat.

Tuloksien perusteella nuorisotyöntekijät kokivat kohtaavansa työssään nuorten välistä väkivaltarikollisuutta jonkin verran mutta ennen kaikkea kokivat kuulevansa näistä tapauksista itse nuorilta. Vaikka ilmiö koskee vain pientä osaa nuorista, työntekijät kokivat näiden nuorten keskuudessa tekojen raaistuneen. Nuorisotyön koettiin pystyvän tekemään osansa ehkäistäkseen väkivaltarikollisuutta mutta onnistuakseen se tarvitsee vahvaa verkostollista ja moniammatillista tukea. Nuorisotyön keinot olivat ammattilaisista melko riittävät mutta kehitettäväkin löytyi ja lisäresursseja tarvittaisiin vieläkin laadukkaamman työn mahdollistamiseksi.

Tulevaisuudessa olisi erittäin tärkeää tehdä tutkimuksia, joissa saadaan nuorten ääni kuuluviin. Nuorten näkökulmaa tarvitaan, jotta saadaan syvempää tietämystä, miten väkivaltarikollisuutta voidaan ennaltaehkäistä ja mitkä keinot ovat vaikuttavimmat. Lisäksi nuoret itse ovat tilanteissa läsnä ja tietävät niistä enemmän kuin sivusta seuraavat aikuiset.

Asiasanat: Nuoret, väkivaltarikollisuus, nuorisotyö, ennaltaehkäisevät keinot, moniammatillisuus

Heini Hänninen, Sara Pakarinen

Views of Youth Workers on the Violent Crimes of the Youth and the Means of Its Prevention

Year	2023	Pages	39
------	------	-------	----

This Bachelor's thesis was made in collaboration with regional youth work in Vantaa. The ambition of this thesis was to obtain information from professionals about phenomenon of the violent crimes of the youth as well as how to prevent it. Youth work professionals received knowledge and perspective on the situation of the violent crimes of the youth and ways to prevent it from the research results to support their work. In addition, the purpose of the thesis was to increase discussion and information about the phenomenon.

Presenting the subject of the research, current news and statistics related to the phenomenon have been used as the theoretical background of the thesis. The thesis is a qualitative research, for which three youth work professionals have been interviewed using a semi-structured interview method. The research results have been analyzed by thematizing, i.e., by tabulating the content from the interviews into categories, and with the categories the final themes were created.

The results indicate that the youth workers experienced that they have encountered some violent crimes between youth in their work, but above all they have heard about it from the youth themselves. Even though the phenomenon affects only a small part of the youth, the employees felt that violent acts among these young people have become more brutal. Youth work was felt to be able to its part to prevent violent crime of the youth, but to be successful it needs strong support from multi-professional network. According to professionals the means of youth work were quite sufficient, but there was also room for improvement and additional resources would be needed to enable even better quality of work.

In the future, it would be very important to conduct research in which the voice of the youth is heard. The youth's point of view is needed to gain a deeper knowledge of how violent crime can be prevented and which means are the most effective. In addition, the youth themselves are present in situations and know more about them than adults watching from the sidelines.

Keywords: Youth, violent crimes, youth work, prevention ways, multi-professionalism

Sisällys

1	Johdanto.....	6
2	Toimintaympäristön kuvaus.....	7
3	Nuorisorikollisuus ja nuorisoväkivalta	9
4	Nuorten väkivaltarikollisuuden ennaltaehkäisy nuorisotyössä	10
4.1	Moniammatillinen yhteistyö	11
4.2	Ankkuritoiminta	12
5	Aiempi tutkimus ja tilastot	12
6	Opinnäytetyön toteutus	13
6.1	Haastattelu tiedonkeruumenetelmänä	14
6.2	Aineiston analyysi	15
6.3	Haastattelun toteutus	16
7	Tulokset	16
7.1	Nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin	17
7.2	Media nuorten väkivaltarikollisuudessa	20
7.3	Nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen.....	21
8	Yhteenveto	24
8.1	Työn eettisyys ja luotettavuus	26
8.2	Pohdinta	28
8.3	Oman oppimisen reflektointi	30
	Lähteet.....	32
	Taulukot	36
	Liitteet	37

1 Johdanto

Opinnäytetyön aiheemme on nuorisotyöntekijöiden näkemykset nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista. Ensin esittelemme yhteistyökumppanimme ja opinnäytetyön toimintaympäristön eli nuorisotyön. Sitten siirrymme käymään läpi opinnäytetyön aiheen teoriapohjaa. Tämän jälkeen käymme läpi aiempia tutkimuksia ja tilastoja aiheesta. Kappaleessa kuusi kerromme opinnäytetyön toteutuksesta ja aineiston keruusta haastatteluiden avulla sekä aineiston analysoinnista teemoittelulla. Seitsemäs kappale käsittelee tutkimuksen luotettavuutta ja eettisyyttä. Tämän jälkeen käymme tutkimuksessa saamamme tulokset läpi. Opinnäytetyömme päättyy yhteenvedon, joka sisältää pohdinnan ja reflektoinnin omasta oppimisesta. Lopussa ovat liitteinä haastattelurunko, taulukko haastatteluiden analysoinnista ja hyväksytty tutkimuslupa.

Opinnäytetyömme on tutkielma, jonka toteutuksessa hyödynnämme laadullisen tutkimuksen keinoja. Käytämme tiedonkeruun lähteenä ammattilaisten haastattelua, johon on tehty haastattelurunko (liite 1), joka löytyy erikseen opinnäytetyön lopusta. Tutkimuksen tarkoituksena on selvittää, millaisia näkemyksiä nuorisotyöntekijöillä on nuorten väkivaltarikollisuudesta ja ennaltaehkäisyn keinoista. Päädyimme kyseiseen aiheeseen sen ajankohtaisuuden vuoksi. Nuorten väkivaltarikollisuus on ollut jatkuvasti esillä uutisissa viime vuosien aikana ja eri alan ammattilaiset ovat ottaneet siihen kantaa. Esimerkiksi Koivurannan (2023) yle.fi -sivustolle julkaisemassa artikkelissa kerrotaan, kuinka nuorten väkivaltarikollisuus on lisääntynyt ja raastunut sekä kuinka Itä-Uudellamaalla yhä useampi poliisin kohtaama nuori kantaa mukanaan teräasetta. Samaisessa artikkelissa kirjoitetaan, kuinka Vantaan kaupunki on havainnut nuorten väkivaltarikosten ja niiden kuvaamisen koulussa ja vapaa-ajalla muodostuneen ongelmaksi Uudellamaalla.

Toisessa yle.fi -sivuston Kluukerin (2023) julkaisemassa artikkelissa kuvataan, kuinka nuorten tekemä väkivaltarikollisuus on ollut jatkuvassa, vuosittaisessa kasvussa vuodesta 2015 lähtien. Artikkelissa kuitenkin huomautetaan, että rikoksien tekijöiden joukko on yhä pieni ja suurin osa nuorista voi hyvin, mutta pieni joukko, joka voi huonosti, voi todella huonosti. Nämä artikkelit ovat vain esimerkkejä niistä monista artikkeleista, jotka käsittelevät nuorisoväkivaltaa ja sen lisääntymistä. Nuorten väkivaltarikollisuutta on syytä tutkia koko ajan erilaisista näkökulmista, jotta siihen voidaan puuttua paremmin ja löytää ennalta ehkäiseviä keinoja.

Tällä työllä haluamme nostaa väkivaltarikollisuuden ilmiön esille ja lisätä entisestään tietoisuutta aiheesta. Tavoitteena on selvittää nuorisotyöntekijöiden ajatuksia nuorten

väkivaltarikollisuuteen liittyen. Lisäksi selvitämme, millaisia näkemyksiä nuorisotyöntekijöillä on liittyen työmuotoihin nuorten väkivaltarikollisuuden suhteen. Työn myötä nuorisotyön ammattilaiset saavat uutta tietoa ja näkökulmaa nuorten väkivaltarikollisuudesta. Tätä tietoa he voivat hyödyntää työskennellessään nuorten kanssa ja pohtiessaan ennaltaehkäiseviä keinoja nuorille.

2 Toimintaympäristön kuvaus

Opinnäytetyömme yhteistyökumppani on Vantaan kaupungin alueellinen nuorisotyö. Kohde-ryhmämme on Vantaan alueellisen nuorisotyön ammattilaiset, jotka tekevät jalkautuvaa nuorisotyötä. Toimeksiantajalta tulleen toiveen myötä otimme tutkimuksen kohteeksi myös ennalta ehkäisevät keinot. Työ on tehty nuorisotyön tarpeisiin, jotta ilmiötä saadaan esille ja tietoa nuorisotyössä olevista työmuodoista aiheeseen liittyen.

Nuorisolain (1285/2016) mukaan nuorisotyö on nuorten kasvun, itsenäistymisen ja osallisuuden tukemista yhteiskunnassa. Nuorisotyö tekee työtä nuorten tarpeista ja toiveista käsin. Nuorisotyö tarjoaa turvallisen ympäristön osallistua, harrastaa ja viettää vapaa-aikaa. Nuorisotyöltä saa lisäksi tukea erilaisissa nuorten elämään liittyvissä asioissa. Nuorisotyö kohtaa nuoria erilaisissa ympäristöissä, esimerkiksi nuorisotiloilla, kadulla, digitaalisilla alustoilla sekä kouluissa. (Vantaan kaupunki 2023 a.) Nuorisotyön tavoitteena on nuorten kasvun, itsenäistymisen ja osallisuuden tukeminen yhteiskunnassa. Kunnallisen nuorisotyön vakiintuneita työmuotoja ovat nuorisotilat, jalkautuva työ, etsivä nuorisotyö, digitaalinen ja kansainvälinen nuorisotyö. (Allianssi 2023.)

Vantaalaisessa nuorisotyössä huomioidaan nuoruuden eri vaiheet sekä nuorten erilaiset tarpeet nuorisotyölle. Toimintaa on tarjolla myös koulujen loma-aikoina. Silloin nuorille järjestetään leirejä, retkiä sekä tapahtumia. (Nuortenpalvelut yleisesite 2023.) Vantaalla on yhteensä 13 nuorisotilaa, jotka ovat maksuttomia ja päihdeettömiä ja suunnattu ensisijaisesti 10-17-vuotiaille. Toimintaa on iltapäivisin, iltaisin ja viikonloppuisin. Tiloilla on mahdollisuus jutella nuorisotyön ammattilaisten kanssa. Heiltä nuori voi kysyä apua haastavissa tilanteissa esimerkiksi opiskeluun tai työnhakuun liittyen. Nuorisotila toiminnan tarkoituksena on tukea nuorten elämänhallintaa sekä edistää heidän yhteisöllisyyttään ja yhteiskunnallista osallistumistaan. (Vantaan kaupunki 2023 b.)

Nuorisotyön tarkoituksena on tarjota nuorille oppimismahdollisuuksia persoonallisuuden, yhteiskunnan ja kulttuurin kehittämiseksi. Tavoitteena on lisäksi vaikuttaa nuorten ymmärryksen, arvostukseen, tietoihin, taitoihin ja toimintaan. Vaikuttaminen voi olla muun muassa nuoren pitkäjänteistä rohkaisemista. Yksi nuorisotyön tehtävistä on auttaa ja ohjata nuoria, joilla on haasteita omien persoonallisten mahdollisuuksien toteuttamisessa. Nuorisotyö auttaa

myös korjaamaan muun muassa nuorten henkilökohtaiseen elämänhallintaan liittyviä haasteita. Tässä tarvitaan myös muita verkostoja nuorisotyön tukena, kuten kriminaalihuoltoa. (Nieminen 2007, 25, 28 & 43.)

Jalkautuvassa nuorisotyössä nuorisotyöntekijät tekevät nuorisotyötä ympäristöissä, joita nuoret käyttävät vapaa-ajallaan, kuten kauppakeskuksissa ja asemilla. Työn päätavoitteina on kohdata nuoria, kartoittaa erilaisia nuoriin ja nuorisokulttuuriin liittyviä ajankohtaisia ilmiöitä sekä hyödyntää tätä saatua tietoa nuorten hyvinvoinnin vahvistamiseen yhteiskunnallisellakin tasolla. (Papunen 2021, 9.) Koska nuoret kohdataan heidän vapaa-ajan ympäristöissään, on edettävä heidän ehtojansa kunnioittaen. Jalkautuvan nuorisotyöntekijän nonverbaalinen kommunikointi ja olemus nuorta lähestyttäessä ovat tärkeässä asemassa, ja nuori tekeekin aikuisen olemuksesta päätelmiä siitä, voiko häneen luottaa. Ensikohtaamisella näin ollen asetetaan suuntaa koko työskentelylle ja luottamuksen rakentumiselle. Jos nuori jää paikoilleen, hän antaa mahdollisuuden kohtaamiselle ja työskentelylle. (Ahlstedt & Taipale 2023, 242-244.)

Jalkautuvassa nuorisotyössä, kuten nuorisotyössä kokonaisuutenakin, nuorten aito kohtaaminen on työn yksi tärkein osa. Nuorten aito kohtaaminen tapahtuu jalkautuvan nuorisotyön ulottuvuuksilla - arkikohtaamisissa, kohdennetussa ennaltaehkäisyssä sekä puuttumisessa. Näiden ulottuvuuksien avulla sellaisetkin nuoret, joita nuorisotyö ei muuten tavoittaisi, saavat tarvitsemaansa tukea ja tulevat kohdatuiksi. Arkikohtaamiset ovat jalkautuvan nuorisotyön perusta ja siinä nuoret tulevat aidosti kuulluiksi ja nähdyiksi niin kasvokkain kuin sosiaalisessa mediassa. Kohdennettu ennaltaehkäisy on yksilöllistä nuoren ohjauksen ja palvelutarpeen tunnistamista havaitun tarpeen, huolen tai riskin pohjalta. Tähän nuoren tilanteeseen pyritään puuttumaan ennen kuin se kärjistyy pahemmaksi. Nuorisotyö on nuorten vapaaehtoisuuden perustuvaa, joten tästä vapaaehtoisuudesta poikkeaminen puuttumisella vaatii vahvat perusteet, kuten nuoren hyvinvoinnin turvaamisen. Puuttuminen on siis ulottuvuus, joka on välttämätön, jos jalkautuva nuorisotyöntekijä havaitsee olosuhteita tai toimintaa, jotka vaarantavat nuoren kasvua, kehitystä tai terveyttä. Jalkautuva työntekijä on kuitenkin esimerkiksi ilmoitusvelvollinen lastensuojelulle. (Papunen 2021, 9, 12-14.)

Jalkautuvassa nuorisotyössä hyödynnetään moniammatillista yhteistyötä muiden julkisissa tiloissa työskentelevien ammattilaisten kanssa, kuten järjestyksenvalvojien ja poliisien. Mitä paremmin tämä moniammatillinen yhteistyö toimii, sitä nopeammin ja tehokkaammin kyetään nuorten tilanteisiin vaikuttamaan. (Ahlstedt & Taipale 2023, 247.)

3 Nuorisirikollisuus ja nuorisoväkivalta

Nuorisirikollisuus on nuorten tekemiä tekoja, jotka määritellään rikoksiksi. Rikos on teko, joka on määritetty laissa rangaistavaksi. Kyseiset rikokset voivat olla esimerkiksi niin näpistelyjä, vahingontekoja kuin väkivallan eri muotoisia tekoja. Suomessa rikosvastuu alkaa 15 ikävuodesta mutta sitäkin nuoremmat rikosentekijät ovat vahingonkorvausvastuussa. (Nuorten-netti 2023.)

Suurin osa nuorten tekemistä rikoksista voidaan nähdä ajattelemattomuutena - siinä, ettei osaa ymmärtää tekojensa seurauksia tai ryhmässä niin sanotun ”tyhmyyden tiivistymisenä”. Nuorien itse määrittelemänä nuorisirikollisuus on muun muassa normien vastustamista sekä vapauden kaipuuta. Nuorten tekemät rikokset tehdään usein ryhmissä, joissa tekijät haluavat näkyä ja näyttää muille, nostattaa omaa asemaansa ryhmässä sekä olla antavassa osassa, eikä joutua ottavaksi osapuoleksi. Nuorista rikosentekijöistä on kuitenkin otettava se huomioon, että he ovat usein sekä tekijöitä että uhreja. (Saarholm & Turcka 2023, 31, 36, 37.)

Poliisin tietoon tuleva rikollisuus on keskeisin tietolähde rikollisuuden seurannalle, mikä tarkoittaa sitä, että suurin osa nuorten tekemistä rikoksista ei välttämättä tule koskaan poliisin tietoon. Tämä piilorikollisuus muodostaa suurimman osan kokonaisrikollisuudesta ja poliisin tietoon tuleva rikollisuus onkin niin sanottu ”jäävuoren huippu”. Nuorten rikosaktiivisuus kokonaisuudessaan on vähentynyt, mutta samalla rikosaktiiviset nuoret ovat muuttuneet entistä aktiivisemmiksi. Aktiivisia rikoksia tekevien nuorten määrä on selvästi kasvanut vuosien 1995-2020 välillä (Danielsson, Näsi & Kaakinen 2023, 54, 55, 58, 59.)

Nimenomaan alaikäisten väkivaltarikokset ovat selkeästi lisääntyneet poliisin tilastojen mukaan. Poliisin selvityksen mukaan väkivaltarikollisuuden lisääntyminen ei liity tiettyyn alueeseen, väestöryhmään tai muuhun selvärajaiseen ilmiöön. Selvityksen havaintojen mukaan rikokset eivät myöskään tapahtuisi pelkästään tietyssä ympäristössä, kuten koulussa. Lisäksi jonkin verran on yleistynyt nuorten teräaseiden käyttö tai teräaseilla varautuminen. (Danielsson, 2022.)

Nuorten tekemä väkivalta voi olla niin väkivallalla uhkailua kuin väkivallan tekoja. Siihen sisältyy esimerkiksi aseelliset ryöstöt, laittomat uhkaukset sekä pahoinpitelyt. (Saarholm & Turcka 2023, 31.) Väkivallan kohteena on usein toinen nuori ja yleisemmin poika kuin tyttö. Harvemmin väkivallan teot kohdistuvat tuntemattomaan nuoreen, ja vielä harvemmin aikuisiin - on sitten kyse tutuista tai tuntemattomista aikuisista. Kuten aiemmin on mainittu, suurin osa nuorten tekemistä rikoksista ei tule poliisin tietoon. Vakavammat väkivaltarikokset tulevat todennäköisemmin poliisin tietoon kuin lievemmät; valtaosa poliisin tiedoissa olevista nuorten väkivaltarikosepäillyistä on perusmuotoista pahoinpitelyä, vaikka kyselytutkimusten

valossa voidaan sanoa, että suurin osa nuorten keskinäisestä väkivallasta on lievempää väkivaltaa. Lievät pahoinpitelyt näyttävätkin jäävän piilorikollisuudeksi ja tilastot saavat tämän väkivallan muodon näyttämään harvinaisemmalta kuin se todellisuudessa on. (Danielsson, Näsi & Kaakinen 2023 55, 58.)

Viime vuosikymmenien aikana nuorten välisen väkivallan eri muodot on vähentyneet, mutta samalla toisaalta lähivuosina vakavamman väkivallan lisääntymisestä on ollut merkkejä. Tästä esimerkkinä on teräaseiden käyttö ryöstöissä ja tappelutilanteissa, mitkä ovat lisääntyneet. Kuitenkin on huomioitava, että vakavan väkivallan käyttö on yhä harvinaista ja on keskittynyt koko ajan pienemmälle osuudelle nuorista. (THL 2023.)

Kyselylähteiden ja viranomaistietojen mukaan omaisuus- ja väkivaltarikokset ovat vähentyneet useissa nuorten ikäryhmissä. Kuitenkin vuoden 2015 alaikäisten väkivaltarikokset eli pahoinpitelyt, ryöstöt sekä henkirikokset ja niiden yritykset ovat selvästi yleistyneet. Yleensä alaikäisten väkivaltarikosten kohteena ovat 13-15-vuotiaat alaikäiset ja tapahtumapaikkana usein koulu tai julkinen paikka. Kuitenkin viimevuosina yli 20-vuotiaisiin kohdistuvat väkivaltarikokset ovat olleet nousussa suhteellisesti eniten. (Danielsson 2022.)

4 Nuorten väkivaltarikollisuuden ennaltaehkäisy nuorisotyössä

Ennaltaehkäisy on olennaisin keino torjua nuorten väkivaltaista käytöstä sekä rikollisuutta. Tärkein osa ennaltaehkäisyä ovat kaikkien saatavilla olevat toimivat palvelut lapsille, perheille ja nuorille. Näihin palveluihin lukeutuvat muun muassa koulut, järjestöt sekä nuorisotyö. Varhainen puuttuminen sekä monialainen yhteistyö ovat tärkeä osa nuorisorikollisuuden ehkäisyä. (Allianssi 2023.) Suomessa nuorisorikollisuutta pyritään ehkäisemään monialaisella mallilla, jossa palveluiden avulla yritetään puuttua rikoskäyttäytymisen taustatekijöihin. Moniammatillisella toiminnalla ja varhaisella puuttumisella voidaan saavuttaa toivottuja tuloksia. Moniammatillisiin toimiin osallistuvat esimerkiksi poliisi, sosiaali- ja terveydenhuolto sekä nuorisotoimi. (Danielsson, Näsi & Kaakinen 2023, 67.)

Nuorisotyön rooli nuorten väkivaltarikollisuuden ennalta ehkäisyssä on merkittävä. Nuorisotyön keinot liittyvät muun muassa nuorten kohtaamiseen, yhteisöllisyyden rakentamiseen sekä mielekkään tekemisen tarjoamiseen. (Opetus- ja kulttuuriministeriö 2023.)

4.1 Moniammatillinen yhteistyö

Moniammatillisuus perustuu uusien näkökulmien saamiseen sekä tiedon laajentumiseen. Moniammatillisessa yhteistyössä asiantuntijuus on jaettava. Asiat ovat monitasoisia, jolloin tarvitaan laajempaa näkökulmaa, mitä yksi ammattilainen voi antaa. Moniammatillisuuden lähtökohtia ovat muun muassa asiakaslähtöisyys, tiedon ja eri näkökulmien yhteen kokoaminen, vuorovaikutustietoinen yhteistyö sekä verkostojen hyödyntäminen. (Nuoperi 2013.)

Moniammatillisessa yhteistyössä ammattilaiset yhdistävät tietonsa ja osaamisensa päästäkseen yhteiseen tavoitteeseensa. Näin asian ratkaisemiseksi saadaan useita eri tiedon ja osaamisen näkökulmia. Olennaista on koota yhteen ja prosessoida kaikki tarpeellinen tieto ja osaaminen, jotta asiakkaan tilanteesta saavutetaan mahdollisimman kokonaisvaltainen käsitys. On tärkeää, että yhteistyössä ammattilaisilla on selkeä asiakaskohtainen yhteinen päämäärä ja tavoite sekä yhteisesti koottu tieto ja sen käsittely. Moniammatillisuus perustuu kaikkien yhteistyötahojen ammattilaisten erityistiedon, erityisosaamisen ja asiantuntijuuden tunnistamiseen. (Isoherranen, Rekola & Nurminen 2008, 33 & 34.)

Moniammatillisuuden mahdollisuudet liittyvät eri toimijoiden osaamisen ja asiantuntijuuden jakamiseen, jaettuun ymmärrykseen, niiden hyödyntämiseen ja esille tuomiseen sekä yhteisten toimintamallien selkiyttämiseen. (Leppäkoski, Koivuluoma, Perälä & Paavilainen 2017, 201-202.) Moniammatillisuutta hyödyntämällä asiakkaan tilanne tulee käsiteltyä laajasti, jolloin löydetään hänen tilannettaan parhaiten tukevat toimintatavat. Yhteistyössä halutaan enemmän nuorisotyön asiantuntemusta, sillä nuorisotyön menetelmät mahdollistavat asiakkaan kohtaamisen yksilöllisesti. Lisäksi yleensä halutaan kartoittaa asiakkaan kokonaiselämän tilanne ja tämä onnistuu nuorisotyön avulla parhaiten. (Nuoperi 2013.)

Moniammatilliseen yhteistyöhön liittyy myös haasteita mahdollisuuksien lisäksi. Haasteiden on tutkittu liittyvän heikkoon vuorovaikutukseen eri verkostojen välillä sekä verkostojen väliseen keskinäiseen kommunikointiin. Lisäksi haasteita voi ilmetä salassapitosäädösten erilaisessa tulkinnassa, palvelujen yhteensovittamisessa sekä tietojen vaihdossa. Myös työntekijöiden vaihtuvuus, ajanpuute ja kiire hankaloittavat verkostojen yhteistyötä. Näihin haasteisiin johtavat erilaiset tekijät, kuten toisen toimijan työnkuvan heikko tuntemus, vaikeus hahmottaa työn kokonaisuutta ja erilaiset toimintatavat sekä ajatusmallit. Jos yhteistyökäytännöt puuttuvat, vaikeutuu tällöin moniammatillisen työn organisoiminen. Työntekijöiden vaihtuvuuden myötä voi tulla tietokatkoksia. (Leppäkoski ym. 2017, 200-201.)

4.2 Ankkuritoiminta

Ankkuritoiminta keskittyy edistämään alle 18-vuotiaiden nuorten hyvinvointia sekä ennaltaehkäisemään rikoksia. Ankkuritoiminta on moniammatillista yhteistyötä, jota toteuttavat poliisi sekä sosiaali-, terveys- ja nuorisotoimen ammattilaiset. Nuori ja hänen perheensä on tarkoitus tavata yhteistyön aikaisessa vaiheessa. Näin nuori saadaan tarvittaessa ohjattua avun tai tuen piiriin. Tavoitteena onkin saada nuori tarkoituksenmukaisen avun ja tuen ääreen. Ankkuritoimintaa on saatavilla laajasti eri puolilla Suomea, kuten Vantaalla, Joensuussa, Rovaniemellä ja Turussa. (Ankkuritoiminta 2023). Esittelemme ankkuritoimintaa laajemmin, sillä se on tärkeä ja olennainen osa moniammatillista työtä sekä nuorisorikollisuuden ehkäisyä.

Ankkurimallin ydintä on moniviranomaisyhteistyö. Ankkuritoiminta pohjautuu viranomaisten oikea-aikaiseen sekä kokonaisvaltaiseen arviointiin nuoren tilanteesta sekä keskinäiseen yhteistyöhön. Tällainen toiminta on olennaista nuorten rikoskierteen katkaisemiseksi. Ankkuritoiminnassa painottuu ennaltaehkäisevä työ sekä varhaisen tuen tarjoaminen. Ankkuritoiminnan tarkoitus on puuttua nuorten rikostoimintaan ennen kuin itse rikoskierre ehtii syntyä. Ankkurimalli auttaa katkaisemaan rikoskierteitä sekä ehkäisemään syrjäytymistä. Ankkuritoiminnan asiakkaat saavat kattavat palvelut niin sanotusti samalta luukulta. Poliisi selvittää nuoren rikosta ja samalla sosiaalialan ammattilaiset kartoittavat nuoren ja perheen kokonaistilannetta. Ankkurimallin hyöty perustuu monen alan asiantuntemukseen ja tilanteen kokonaisvaltaiseen hoitamiseen samalla kertaa. (Rikosentorjunta 2013.)

5 Aiempi tutkimus ja tilastot

Alaikäisten väkivaltarikollisuuden taso on kasvanut vuosien 2015-2021 välisenä aikana kaikissa alle 18-vuotiaiden ikäryhmissä. Erityisen voimakasta tämä kasvu on ollut alle 15-vuotiailla nuorilla. 12-14-vuotiaiden rikosepäilyjen väestöön suhteutettu taso on kasvanut 134 prosenttia vuoteen 2015 verrattuna. 15-17-vuotiaiden taso taas kasvoi vain 32 prosenttia. Törkeät ryöstöt ja henkirikokset sekä niiden yritykset ovat prosentuaalisesti kasvaneet eniten. Poliisin tehdyn tutkimuksen mukaan yleisimmät uhrit vuosina 2017-2021 olivat 13-15-vuotiaat nuoret. Noin 46 prosenttia väkivaltarikoksista, joissa vähintään yksi tekijä oli alaikäinen, kohdistui alle 15-vuotiaisiin. Kun taas 21 prosenttia väkivaltarikoksista kohdistui 15-17-vuotiaisiin. Tutkimuksessa havaittiin yleensä lievempien väkivallantekojen kohdistuvan nuoriin. Vakavammat rikokset taas usein kohdistuivat vanhempiin henkilöihin. (Keskusrikospoliisi 2022, 5 & 11.)

Alle 15-vuotiaiden vakavien rikosten määrä on noussut. Nuorten tekemät väkivaltarikokset ryhmissä ovat olleet hieman yleisimpiä pääkaupunkiseudulla. Laajemmin ei ole havaittu

nuorten rikosten taustalla olevan aiempaa suurempia ryhmiä. Tämä ajankohtainen ilmiö näkyy myös Tilastokeskuksen rikos- ja pakkokeinotilastojen vuoden 2022 tuoreissa luvuissa. Pahoinpitelyjen luvut eivät ole nousseet yhtä hurjasti ryöstöihin verrattuna. (Haapakangas & Kaakinen 2023.)

Kuitenkin pahoinpitelyissä alle 15-vuotiaiden epäiltyjen määrä on ollut noususuhteista vuoden 2015 jälkeen. Vuonna 2015 alle 15-vuotiaita epäiltyjä pahoinpitelystä oli 950 ja vuonna 2022 jo 2 700. 15-17-vuotiaiden epäiltyjen määrä on myös ollut nousussa viime vuosina. Määrä on silti edelleen alhaisempi vuoteen 2000 verrattuna. Vuonna 2000 pahoinpitelystä epäiltyjen 15-17-vuotiaiden määrä oli 2 800 ja vuonna 2022 huomattavasti alhaisempi, 1 700. Samaan rikosvyyhtiin voi liittyä useampi eri ikäinen tekijä ja useampi eri rikos. Lisäksi tutkimus voi koostua monesta rikostapauksesta. (Haapakangas & Kaakinen 2023.)

Tilastollisesti väkivaltaiset rikokset ovat nousseet hurjaan kasvuun. Ilmiö on kasvussa erityiset pääkaupunkiseudulla, Turussa ja Tampereella. Itä-Uudenmaan poliisilaitoksen alueella ryöstörikokset ovat nousseet huomattavasti jo vuodesta 2020. Nuorisorikollisuudessa etenkin ryöstöt ovat erityisen suuressa nousussa. Helsingin nuorisoryhmän viiden vuoden toiminnan aikana ei ole havaittu vastaavaa nousua aiemmin. Poliisin tietoon tulee viikoittain alaikäisten tekemiä ryöstöjä. Ryöstöllä tarkoitetaan toisen omaisuuden viemistä väkivaltaa käyttämällä tai sillä uhkaamalla. Kun tekijällä on ollut ryöstössä esimerkiksi ase, on kyse törkeästä ryöstöstä. Nuorisoväkivaltarikoksista epäillyistä suurin osa on 15-17-vuotiaita. Joitakin yksittäistapauksia ryöstörikoksissa on ollut jopa 10-vuotiailla. 15-17-vuotiailla ryöstön yhteydessä esiintynyt väkivalta on usein vakavampaa kuin nuoremmilla. (Mäkinen 2022.)

6 Opinnäytetyön toteutus

Tavoitteenamme on saada uutta tietoa nuorisotyöntekijöiltä nuorten väkivaltarikollisuuteen liittyen. Tarkoituksena on tuoda ilmiötä esille ja saada uutta näkökulmaa nuorisotyön ammattilaisille heidän työnsä tueksi. Pyrimme selvittämään lisäksi, millaisia työmuotoja nuorisotyön ammattilaisilla on nuorten väkivaltarikollisuuteen liittyen. Tarkoituksena on saada selville, mitä nuorisotyö on tehnyt aiheen eteen. Haemme tutkimuksessa vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

Miten nuorisotyöntekijät näkevät nuorisoväkivallan nykypäivänä?

Miten nuorisotyöntekijät kokevat nuorisotyön keinot nuorisoväkivallan ehkäisemisestä?

6.1 Haastattelu tiedonkeruumenetelmänä

Keräämme tutkimustietoa haastattelemalla nuorisotyön ammattilaisia. Pyrimme erityisesti saamaan näkökulmaa ilmiöön ja näkemystä nuorisotyön roolista aiheeseen liittyen. Käytämme menetelmänä puolistrukturoitua haastattelua. Haastatteluiden pohjalle laaditut valmiit haastattelukysymykset löytyvät haastattelurungosta (liite 1) suunnitelman lopusta. Pidämme haastateltavat anonyymeina, eikä henkilötietoja tule esille haastatteluissa.

Tutkimushaastattelussa on erilaisia lajeja, jotka eroavat toisistaan haastattelun vapaamuotoisuuden suhteen. Esimerkiksi strukturoitu haastattelu, teemahaastattelu, puolistrukturoitu haastattelu ja avoin haastattelu ovat haastattelutyyppejä. Haastattelu voi olla yksilö-, pari- tai ryhmähaastattelu. Puolistrukturoidussa haastattelussa kysymykset esitetään tutkittaville samalla tavalla ja samassa järjestyksessä. Tässä haastattelutavassa vastausvaihtoehtoja ei ole etukäteen mietittynä. Täten puolistrukturoitu haastattelu on hieman vapaampi. Tässä tavassa esiin saattaa nousta asioita, mitä valmiissa vastausvaihtoehdoissa ei osaisi ottaa huomioon. Etuna on haastateltavien itsesanoittamat näkemykset. (Puusa 2020a, 111.)

Tarkoituksenamme onkin saada avointen kysymysten avulla haastateltavilta omia näkemyksiä ja ajatuksia nuorten väkivaltarikollisuuteen liittyen. Kun vastausvaihtoehtoja ei ole, haastateltavilta voi nousta jotakin sellaista esille, mitä emme ole itse huomioineet kysymyksissä.

Haastattelu on mahdollista toteuttaa usealla eri tavalla. Haastattelu on joustava aineistonkeruumenetelmä, joka soveltuu moneen eri tilanteeseen. Haastattelun käyttöä tulee kuitenkin harkita suhteessa tutkimuksen tavoitteisiin ja laadittuihin tutkimuskysymyksiin. Haastattelun avulla tutkimukseen saadaan subjektiivista kokemusta. Haastattelu palvelee etenkin ihmisiä, jotka vierastavat lomakkeiden täyttämistä. Haastattelu ei pois sulje ihmisiä, joilla on fyysisiä rajoitteita tai jotka ovat lukutaidottomia. (Puusa 2020a, 104.)

Haastatteluun voidaan valita sellaisia henkilöitä, joilla tiedetään olevan kokemusta tutkittavasta ilmiöstä ja tietoa tutkimusaiheesta. Haastattelun joustavuuden myötä tutkija pystyy suunnata tiedonhankintaa tutkimuskysymysten osalta olennaiseen suuntaan. Tarkoituksena haastattelussa on saada kyseisestä aiheesta kattavasti tietoa sekä monipuolinen kuva ilmiöstä. (Puusa 2020a, 105.)

Haastattelussa on haastavaa tutkia käsityksiä, uskomuksia, arvoja ja merkityksiä. Olennaista haastattelututkimuksessa on luottamus. Tutkijan tulee tiedostaa ihmisten taipumus antaa sosiaalisesti hyväksytyjä vastauksia tiettyjä aihepiirejä käsiteltäessä. Luotettavuuden suhteen on arvioitava, kuinka paljon tutkija vaikuttaa saatuihin vastauksiin. Tutkija saattaa johdatella

haastateltavaa tai asettaa kysymykset tietyllä tavalla ja näin vaikuttaa tutkimustuloksiin. (Puusa 2020a, 108.) Haasteena on muodostaa tarkoitukseen sopivat haastattelukysymykset, joiden avulla saisimme olennaista tietoa tutkimukseemme liittyen.

6.2 Aineiston analyysi

Käytämme analysointimenetelmänä dialogista tematisointia eli teemoittelua. Ensin järjestämme haastattelun aineiston kategorioiksi, jonka jälkeen jaamme ne muutamaa aiheeseen eli teemaan. Teemat riippuvat täysin haastatteluiden sisällöistä.

Laadullista aineistoa voi analysoida monella tavalla. Yksi tavoista on dialoginen tematisointi, joka soveltuu kaikenlaisen laadullisen aineiston analysointiin sekä tulkintaan. Tätä työkalua voidaan soveltaa ja muokata erilaisiin tutkimuksiin sekä kehittää tutkimusongelman ja aineiston luonteen mukaisesti. Ensin aineistosta etsitään kohtia, jotka ovat olennaisia tutkimuksen teorian ja tutkimuskysymyksen kannalta eli avaintapahtumia. Merkityksellistä tässä menetelmässä on aineiston ja teoreettisen ajattelun jatkuva vuoropuhelu. (Koski 2020, 172.)

Kun tekstistä on poimittu tutkimusongelman kannalta olennaiset aiheet, ne erotellaan tekstistä. Samaan kategoriaan tai luokkaan yhdistetään samaa tarkoittavat ja samankaltaiset ilmaisut, jonka jälkeen nämä nimetään. Loppujen lopuksi on kyse tutkijan tekemistä tulkintapäätöksistä. Tutkija pohtii oman tulkintansa mukaan, millä perusteella eri ilmaisut laitetaan samaan tai eri kategoriaan. Lopuksi samantyylliset alakategoriat tai teemat yhdistetään ja näistä luodaan yläkategorioita. Yläkategoriat nimetään kategorian sisältöä kuvaavalla käsitteellä. Jokainen muodostettu kategoria auttaa vastaamaan tutkimuskysymyksiin. Analysoinnin jälkeen tulokset tulkitaan ja selitetään auki ja lopuksi tulkinnoista tehdään johtopäätöksiä. Tulkintavaiheessa on tarkoitus selkiyttää ja pohtia aineiston analyysissä esiin nousevia merkityksiä. (Puusa 2020b, 153, 154.)

Teemat syntyvät nimenomaan analyysin tuloksena, eikä niitä ole etukäteen mietitty. Teemat muodostuvat aineistossa toistuvista asioista. Haastattelun teemat eivät siis ole sama asia, kun aineiston analyysissä muodostuvat teemat. (Juhila 2023.) Aineistomme analysoimiseen sopii hyvin teemoittelu, sillä teemojen avulla saamme selkeästi tuotua esille tutkimuksen tulokset ja esille nousseet ajatukset aiheesta. Teemoittelu jäsentää tekstin pienempiin kokonaisuuksiin, jota on helpompi hahmottaa.

6.3 Haastattelun toteutus

Haastattelimme kolmea Vantaan alueellisen nuorisotyön ammattilaisia, jotka tekevät jalkautuvaa työtä. Kaikki haastattelut nauhoitettiin paikan päällä litterointia varten. Haastateltavat pysyvät anonyymeina, eikä heidän nimiään tai toimipaikkojaan tuoda esille opinnäytetyössä. Toteutimme haastattelut 13.10.2023 ja 18.10.2023. Tutkimuslupa (liite 2) opinnäytetyön toteuttamiseen on saatu 15.09.2023 hyväksyttynä. Tavoitteena haastatteluissa oli saada tietoa nuorisotyön ammattilaisilta heidän työssään kohtaamista tilanteista ja tapauksista. Lisäksi tarkoituksena oli saada näkemyksiä ennaltaehkäisevien keinojen riittävydestä sekä faktapohjaista tietoa, mitä nuorisotyön ennaltaehkäisevät keinot ovat käytännössä.

7 Tulokset

Nuorisotyön ammattilaisten haastatteluista nousi esille kolme teemaa. Nämä kolme teemaa olivat nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin, media nuorten väkivaltarikollisuudessa sekä nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen. Nämä teemat muodostuivat, kun olimme litteroineet ja analysoineet haastattelujen sisällöt. Litteroinnissa haastatteluaineisto eli haastattelujen äänitteet muutetaan tekstimuotoon ilman, että muutetaan tai muokataan haastateltavien vastauksia (Vilka 2021, 110). Litteroimme haastattelut täysin niitä muokkaamatta ja käyttämämme siteeraukset opinnäytetyössämme ovat suoria siteerauksia haastatteluista. Jotta haastateltavat pysyvät anonyymeina, käytämme haastateltavista merkkejä H1, H2 & H3.

Litteroinnin jälkeen pelkistimme litteroidun aineiston alkuperäisilmaisuja, jotka liittyivät tutkimuskysymyksiimme, ja aloimme ryhmittelemään samankaltaisten ilmaisujen kanssa. Tämä analyysin etenemistapa tarkoittaa siis tutkimusaiheeseen liittyvien asioiden nostoa aineistosta, ja niiden pelkistämistä niin, että niitä pystyy ryhmitellä samankaltaisten ilmaisujen joukoiksi (Puusa 2020b, 152). Tästä esimerkki yhden alkuperäisen ilmauksen pelkistämisestä alla olevassa taulukossa.

Alkuperäinen ilmaus	Pelkistetty ilmaus
...luottamuksellinen suhde ehkä vähän eri tavalla kuin vaikka sitten sillä vieraalla poliisilla tai vieraalla lastensuojelutyöntekijällä tai sitten niinku koulussa opettajalla - että kun se meidän rooli on hyvin erilainen ja sen niiden nuorten kohdalla se pohjautuu aina siihen vapaaehtoisuuteen. H2	Luottamuksellinen suhde erilainen kuin muilla toimijoilla – pohjautuu vapaaehtoisuuteen.

Taulukko 1: Esimerkki pelkistämisestä

Ryhmittelyssä ensimmäisenä oli alaluokat, jotka vielä yhdistimme pääluokiksi ja pääluokkien yhdistämisestä muodostuivat lopulliset teemat. Näiden muodostumista kuvaavat taulukot löytyvät jokaisen teeman käsittelyn yhteydessä.

7.1 Nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin

Yksi esille nousseista teemoista oli nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin. Alapuolella olevassa taulukossa näkyy, kuinka se aineiston analyysissä muodostui alaluokista ja pääluokista lopulliseksi yhdistäväksi teemaksi.

Alaluokka	Pääluokka	Yhdistävä kategoria
Nuorten väkivaltatilanteet	Nuorten väkivaltarikollisuuden ilmeneminen	Nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin
Väkivaltatilanteisiin johtavat tekijät		
Nuorten väkivaltarikollisuus ilmenee ryhmissä		
Nuorten väkivaltarikollisuus on kehittynyt raaemmaksi	Nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne	
Nuorten väkivaltarikollisuuden todellisuus		

Ammattilaiset eivät päivittäin kohtaa nuorten väkivaltarikollisuutta	Nuorten väkivaltarikollisuus ammattilaisten silmin	
Nuorten väkivaltarikollisuuden näkyminen ammattilaisille		
Tapaukset ovat yksilöllisiä		

Taulukko 2: Nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin

Haastateltavat nostivat esiin haastatteluissa, kuinka nuorten väkivaltarikollisuus ilmenee ja mikä on sen nykytilanne ammattilaisten silmin. Ammattilaisille ilmiön kohtaaminen työssä tapahtuu usein nuorten kertomuksien kuulemisena, sillä väkivalta tilanteet tapahtuvat useimmiten silloin, kun aikuiset eivät ole paikalla niitä näkemässä ja niihin puuttumassa. Haastateltavat kuvailivatkin kuulleensa erilaisista tilanteista nuorten tai muiden ammattilaisten kertomina useammin kuin itse niitä tilanteita on työssä kohdannut. (H1, H2, H3.)

“...aika harvoin me kuitenkin osutaan paikalle silloin kun tapahtuu, mutta että nähdään somesta tai kuullaan nuorilta itse kertoen...” H3

“...kuullaan jostain tilanteesta tai tai sitten satutaan paikalle johonkin tilanteeseen.” H2

“Ehkä sitten enemmän näitä just tapahtuu niin, ettei niitä aikuisia oo paikalla ja sitten ne on niitä tota, selvittelytilanteita.” H2

Haastateltavat mainitsivat eri tapauksia, missä nuorten tekemä väkivalta ilmenee. Näitä olivat esimerkiksi väkivaltaiset ryöstötilanteet, välienselvittelyt, eri ryhmien väliset konfliktit ja koulukiusaaminen (H1, H2). Yksi vastaajista huomautti, että väkivaltarikollisuus on itsessään laaja skaala, eikä se aina näytä niin raadolliselta tai vakavalta - tapaukset ovat hyvin erilaisia ja yksilöllisiä. Yhdessä haastattelussa nousi lisäksi esille se, etteivät nuoret aina tunnu ajattelevan, että he tekisivät tai kokisivat väkivaltaa (H2).

“Ekana tulee siis semmoiset niinku välienselvittelyt. Mitkä sitten äityy, äityy niinku siihen väkivaltaan.” H2

“Tuntuu, että monesti nuoret ei välttämättä ajattele tekevänsä väkivaltaa, kun he tekee sitä. H2

Haastatteluissa nousi esille pohdintaa siitä, kuinka nuorten tekemä väkivalta tapahtuu usein ryhmissä, joko ryhmäpaineen alaisena tai hakemalla ja vahvistamalla omaa statustaan ja paikkaansa siinä ryhmässä. (H2, H3.) Jalkautuvassa nuorisotyössä varsinkin työntekijät näkevät erilaisia nuorisoryhmiä, joista pieni osa oireilee väkivallalla sekä erilaisia nuoria, jotka saattavat kuulua moneen ryhmään samanaikaisesti aiheuttaen näinkin kitkaa ryhmien välille. (H2.)

“...niillä haetaan semmoista huomiota ja ja myöskin semmoista et justiin on arvossaan siinä porukassa, että on jonkinlainen rooli tai status ja että sä kuulut oikeasti siihen porukkaan niin sun pitää tehdä jotain jotta sä ansaitset paikkasi...” H3

“...tavallaan näytettävä sille ryhmälle, mikä siinä ympärillä on, että monesti ne sitten on semmoisia niinku ison joukon ja paineen alla tapahtuvia.” H2

Haastateltavien ammattilaisten silmin nuorten väkivaltarikollisuus on ilmiönä huolestuttava sen suhteen, että vaikka vain marginaaliosa nuorista oireilee väkivaltaisesti, niin väkivalta on raaistunut ja lisääntynyt tämän pienen joukon keskuudessa. Muutosta on ollut näkyvissä lähi-vuosina huonompaan suuntaan. (H1, H2, H3.)

“Toisaalta ilmiönä huolestuttaa se, että se on ehkä näyttäytyny sillä tavalla, että se on ehkä raaistunu tavallaan.” H1

“...että se on ehkä kehittynyt siihen suuntaan, että ne on raaempia ne teot.” H3

“...se on nyt niinku lisääntynyt - muutaman, muutaman vuoden niinku aikana.” H2

Siitä huolimatta, että väkivalta on haastateltavista muuttunut raaemmaksi ja omalta osaltaan myös lisääntynyt, työssä se ei ole kuitenkaan arkipäiväistä. Ilmiö on esillä ja erilaisia tilanteita, niin Vantaalla kuin muualla pääkaupunkiseudulla, tulee ilmi eri kanavien kautta mutta haastateltavien mukaan työssä se ei näy joka päivä tai välttämättä edes joka viikko. (H1, H2, H3). Haastateltavat mainitsivat lisäksi, etteivät kaikki tilanteet varmastikaan tule nuorisotyöntekijöiden tietoon, ja näin ollen väkivalta tilanteita tapahtuukin enemmän kuin mitä on työntekijöiden tiedossa. Se onkin juuri ilmiön haasteena, etteivät aikuiset usein kohtaa näitä tilanteita itse, vaan kuulevat niistä eri lähteistä.

7.2 Media nuorten väkivaltarikollisuudessa

Yksi esille nousseista teemoista oli media nuorten väkivaltarikollisuudessa ja alapuolella näkyvässä taulukossa on kuvattu, kuinka kategoria muodostui analyysin tuloksena.

Alaluokka	Pääluokka	Yhdistävä kategoria
Media ja todellisuus eivät aina kohtaa	Median luoma kuva nuorten väkivaltarikollisuudesta	Media nuorten väkivaltarikollisuudessa
Median luomat ennakkoluulot		
Sosiaalisen median myötä väkivaltatilanteisiin tulee nuoria laajemmalta alueelta	Sosiaalisen median vaikutukset nuorten väkivaltarikollisuuteen	
Sosiaalinen media helpottaa väkivaltatilanteiden syntyä		

Taulukko 3: Media nuorten väkivaltarikollisuudessa

Haastateltavien mukaan media ja todellisuus eivät aina kohtaa. Yhden haastateltavan mukaan tapahtumat itsessään ovat todenmukaisia mutta ihmisten tekemät oletukset aiheesta uutisten perusteella saattavat olla liioiteltuja (H2.). Toinen sanoo, että media tekee aiheesta isomman ilmiön kuin se on ja antaa käsityksen, että suurin osa nuorista voi huonosti (H3.). Lisäksi yksi haastateltavista mainitsee, ettei kohuotsikoissa tarkoiteta kaikkia nuoria, koko aluetta tai koko ryhmää (H1.).

“Sosiaalinen media näyttää uutisia nuorisojengeistä ja saattaa leimata tiettyjä nuoria ilman, että heillä on mitään tekemistä aiheen kanssa.” H2

“Sosiaalisella medially on iso rooli ilmiössä ja sosiaalinen media raaistaa väkivaltarikollisuuden ilmiötä.” H3

Haastatteluista nousee esille median luomat ennakkoluulot. Loppujen lopuksi niinkään iso ryhmä ei tee väkivaltarikoksia mutta tietyistä ryhmistä ja alueista tulee paljon leimaamista (H2.).

“Median takia saatetaan tehdä nopeitakin johtopäätöksiä nuorista, jotka viettävät aikaa isoissa ryhmissä.” H1

Haastatteluissa mainittiin sosiaalisen median myötä tulevan nuoria laajemmalla alueella väkivaltatilanteisiin (H2, H3.). Yhdessä haastattelussa nostetaan esille, että sosiaalisen median kautta tietoa saadaan levitettyä laajemmalle alueelle, joka mahdollistaa isomman määrän nuoria mahdollisessa väkivaltatilanteessa. (H2.).

“Me on havaittu se, että nuoret liikkuu nykyään tosi paljon. ... Nuoria tulee esimerkiksi meidän Vantaallekin tuolta pohjoisen suunnasta ja etelästä, tästä joka ilmansuunnasta melkein ja sitten sitä kautta ehkä se joukko sekoittuu. Ja myöskin nuoret tulee just kattoo, että hei mitä siellä on tapahtunut ja niinku on kiinnostuneita. ... Siellä saatetaan ottaa sitten yhteen.” H3

Haastatteluissa tuodaan ilmi sosiaalisen median helpottavan väkivaltatilanteiden syntyä (H1, H2, H3.). Yhden haasteltavan mukaan tapahtuma, joka sosiaalisessa mediassa alkaa, näkyy sekä vapaa-ajalla että kasvokkain myös nuorisotyöntekijöille (H1.). Nykyään sosiaalisen median rooli on lisäksi muuttunut, sillä yhä nuoremmat haluavat pysyä ilmiössä mukana niin hyvässä kuin pahassakin (H1.). Toinen haasteltava nostaa esille sosiaalisen media mahdollistavan tiedon levittämisen ja nopean paikalle kutsun (H2.).

“Sosiaalisella medially on iso rooli nuorten väkivaltarikollisuudessa.” H3

“Sosiaalisen median kautta voidaan jakaa väkivaltavideoita ja houkutelaa toisia ulos tai selvittämään välejä.” H1

7.3 Nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen

Yksi esille nousseista teemoista on nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen ja alapuolella olevasta taulukosta näkee, miten kategoria on muodostettu.

Alaluokka	Pääloukka	Yhdistävä kategoria
Nuorten kohtaaminen ja luottamuksellisen suhteen muodostaminen	Nuorisotyön ennaltaehkäisevät työmuodot nuorten väkivaltarikollisuuden suhteen	Nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen
Nuorisotyön muut työmuodot		
Nuorisotyötä tukevat palvelut		

Nuorisotyön ennaltaehkäisevät keinot koetaan toimiviksi	Ammattilaisten näkemykset nuorisotyön keinoista nuorisorikollisuuden ilmiöön
Resurssien riittämättömyys	
Kehitysideat nuorisotyölle nuorisoväkivaltaan liittyen	
Ankkuritoiminta	Moniammatilliset keinot nuorten väkivaltarikollisuudessa
Verkostot	
Verkostojen tarkoitus	

Taulukko 4: Nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen

Nuorisotyön keinoina väkivaltarikollisuuteen nousi erityisesti moniammatillisuus ja verkostotyö sekä nuorten aito kohtaaminen ja luottamus nuoriin. Nuorisotyön ennaltaehkäisyn keinoissa olennaista on kohdata nuoret yksilöinä, keskustella heidän kanssaan heille mielekkäistä asioista sekä olla turvallinen aikuinen nuorelle. (H1, H3.)

“Kohdataan nuoret nuorina, ja että annetaan nuorelle mahdollisuus olla nuori sellaisena, kun hän on. Niin niin se on niinku parasta ennaltaehkäisevää työtä.” H3

”Pyritään just sillä meidän työllä ja kohtaamisilla luomaan sitä turvallisuutta ja niit no turvallisia aikuisia siihen nuorten arkeen ja niinku se on se meidän päätehtävä.” H1

”...Meillä on se luottamuksellinen suhde ehkä vähän eri tavalla, kun vaikka sitten sillä vieraalla poliisilla tai vieraalla lastensuojelutyöntekijällä...” H2

Nuorisotyön ennaltaehkäiseviä keinoja on monia, joista haastateltavat mainitsevat nuorisotilan avoimen toiminnan ja turvalliset tilat (H1, H2.), ankkuritoiminnan ja jalkautuvan työn, koulun nuorisotyön sekä pienryhmät ja yksilöllisen tuen. (H1, H3.) Haastattelussa mainitaan myös tärkeänä asiana olla näkyvillä sekä nuorille että yhteistyökumppaneille. (H1.)

”Niitä itse toimintoja mitä sit tekee tietyn porukan kanssa ja mitä ohjelmaa järjestää nuorille ja vaik eri tapahtumat ja et ollaan niinku näkyvillä niin yhteistyökumppaneille ku nuorilleki et ollaan täällä olemassa ja meihin voi olla yhteydessä.” H1

Lisäksi ennaltaehkäisevinä keinoina nousee esille harrastusten mahdollisuuksien tarjoaminen ja vapaa-ajan vietto keinojen järjestäminen, eriarvoistumisen ennaltaehkäisy (H3.) sekä erityisnuorisotyöntekijöille kuuluva pienryhmä- ja yksilötyöskentely (H1.).

”...Pystytään tarjoamaan niitä turvallisia tiloja ja niitä uusia onnistumisen kokemuksia ja harrastuksia ja muita tällaisia...” H2

Aiemmin mainittujen työmuotojen lisäksi ennaltaehkäisevässä työssä korostettiin moniammatillisuutta (H1, H3.) ja korjaavia palveluita eli sosiaali- ja terveyspalveluja, lastensuojelua sekä poliisia (H3.). Moniammatillisista työmuodoista mainitaan ankkuritoiminta, jossa ovat mukana lähipoliisi, sosiaalityöntekijä, terveydenhoitaja sekä erityisnuorisotyöntekijät (H1, H3.). Haastatteluissa mainitaan lisäksi Tikkurilan alueen Dixiverkosto, jossa on mukana nuorisotyön lisäksi vartiointiliike, poliisi ja kiinteistön edustajia. Tämän verkoston tavoitteena on vaikuttaa nuorten ongelmakäyttäytymiseen. Lisäksi nostetaan esille Vantaan jokaisen alueen oma alueverkosto, johon kuuluu alueen eri toimijoita nuorisotyön lisäksi poliisista, koulusta ja kirkosta. (H3.)

”No suoranaisesti mä sanoisin et ku on kyse nimenomaan siis väkivaltarikollisuudesta ja rikollisuudesta niin se se vahva verkostotyö mitä meil on lähipoliisiin eli ennaltaestävän toiminnan poliisiin ja sit myös tietenkin se lastensuojelu ja ja muut toimijat. Myös niinku koulunhenkilökunta ja ja tehdään niinku siinä yhteistyötä ja ja tietenkin että et konsultoidaan sieltä viranomaisilta, jos tällasta niinku havaitaan ja tietenki ihan ne perusjutut, että et mekin soitetaan sitä apua ja poliisit.” H1

Haastateltavat kertovat nuorisotyön verkostoista, joissa nuorisotyöntekijät pohtivat, mistä saisivat tietoa väkivaltarikollisuudesta. Väkivaltarikollisuutta käsitellään aiheena työyhteisössä sekä verkostoissa ja nuortenkin kanssa (H1.). Verkostojen tavoitteena on toimia tiedonvaihtokanavina ja niiden avulla pyritään saamaan nuorten toiminnasta ja hyvinvoinnista ajan-kohtaista tietoa sekä jakamaan sitä (H3.).

”...Se on niinku läsnä ja se se niinku tiedostetaan ja sitä siitä käydään keskustelua ja dialogia työntekijöiden ja nuorten kaa ja yhteistyökumppaneiden kaa.” H1

Itse keinot haastateltavat kokevat hyväksi ja selkeiksi sekä melko tehokkaiksi ja riittäviksi (H1, H2, H3.). Yksi haastateltavista mainitsee, että nuorisotyön toimintamuotoja kehitetään jatkuvasti (H1.). Haastatteluissa nousee kuitenkin esille resurssien riittämättömyys (H2, H3.). Lisäksi yksi haastateltavista kritisoi sitä, ettei yhteistyökuviot muiden toimijoiden kanssa aina kohtaa niin kuin toivoisi (H2.).

”Toki toki meillä on tosi tiukat resurssit niinku jokasella toimijalla ja se asettaa niinku haasteita, että pitää yrittää olla luova myös.” H3

”...Niinku resurssit paljon vaikuttaa siihen, että kuinka laajasti me voidaan tarjota nuorille ennaltaehkäisevästi niitä meidän palveluita...” H2

Haastatteluissa nousi esille muutama toimintatapa, mitä nuorisotyön tulisi haasteltavien mukaan lisätä ja jatkaa samaan malliin, jotta työ toteutuu laadukkaasti. Nuorisotyö voisi yhden haasteltavan mukaan lisätä entisestään luottamusta omaa toimintaansa kohtaan esimerkiksi soittamalla, olemalla yhteydessä sekä olemalla nuorille ystävällinen. (H3.) Yksi haasteltavista painottaa vaikuttavan työn olevan pienet ja toimivat verkostot sekä tiedon eteenpäin saaminen ja ilmiön tiedostaminen ja eri toimijoiden välisen yhteistyön toimiminen. (H1.)

”Lieventää semmoisia öö ennakkoluuloja eri instituutioihin. ... Kun niitä saadaan hälvennettyä, niin me saadaan myöskin yhteistyötä perheiden kanssa vahvistettua ja sitä kautta myöskin niinku varmasti vaikuttavuutta sinne.” H3.

8 Yhteenveto

Kun nuorilta kysytään väkivallan teoista yleisellä tasolla, tällöin harvemmin nousee esille ikätoverien välinen väkivalta. Tämä johtuu usein siitä, että ikätoverin aiheuttama väkivalta koetaan tavallisemmaksi tai hyväksyttävämmäksi. Nuoret arvioivat myös ikätoverien aiheuttaman väkivallan helposti vähemmän vakavaksi. Nuorille tehdyn kyselyn mukaan ikätoverien taholta koettua pahoinpitelyä kokevat kuudesluokkalaiset enemmän (7%) kuin yhdeksäsluokkalaiset (4%). (Mielityinen, Hautamäki, Hakala, Fagerlund & Ellonen 2023, 32,33.)

Kyselytutkimusten mukaan nuorten rikosten teko on runsaasti vähentynyt etenkin 2010-luvun aikana. Vähentyminen on kuitenkin näyttänyt hidastuvan mentäessä kohti vuosikymmenen loppua. Poliisin tietoon tulleet nuorten väkivaltarikokset taas ovat vastaavasti lisääntyneet viime vuosien aikana. Näiden asioiden kehityskulkuihin ja taustalla vaikuttaviin tekijöihin on syytä kiinnittää huomiota. Rikoksia tekevien nuorten ryhmä on pienentynyt, mutta toistuvia rikoksia tekevien nuorten ryhmässä kehitys ei ole ollut samansuuntaista vaan päin vastaista. (Kaakinen, Näsi & Daniellsson 2023, 64.)

Opinnäytetyömme tutkimustulokset vastaavat tutkimuskysymyksiimme melko kattavasti. Ilmi tuli, että nuorisotyöntekijät kohtaavat nuorten väkivaltarikollisuutta etenkin jalkautuvassa nuorisotyössä. Väkivaltarikollisuuden kohtaaminen ei kuitenkaan ole päivittäistä, vaan satunnaista. Aiheen haasteena on se, etteivät aikuiset usein satu oikeaan aikaan paikalle, vaan kuulevat tilanteista nuorilta tai erilaisista ammattilaisten verkostoista. Sen vuoksi voi olla

haastavaa arvioida, kuinka paljon tilanteita oikeasti tapahtuu, koska tuskin kaikki nuorten väkivaltatilanteet tulevat ammattilaisten tietoon.

Nuorten väkivaltarikollisuuden tapaukset ovat melko yksilöllisiä ja sen muotoja on monia. Nuorisotyöntekijät ovat havainneet olevan sekä lievempiä että raaempia tapauksia. Usein väkivaltarikokset liittyvät ryhmiin ja sitä tapahtuukin eniten ryhmissä tai eri ryhmien välillä. Nuorisotyöntekijät ovat havainneet nuorten liikkuvan eri alueiden välillä enemmän kuin aiemmin. Liikkuminen sekoittaa ryhmiä, jolloin myös väkivaltatilanteita syntyy herkemmin. Ammattilaisten mukaan varsinkin sosiaalinen media on lisännyt tätä ilmiötä.

Suurin osa nuorista voi edelleen hyvin ja nuorista puhutaan myös esimerkiksi uutisissa myös positiiviseen sävyyn. Väkivaltarikollisuus kohdistuu ennen kaikkea pieneen joukkoon nuorista. Samalla tämän pienen joukon tekemä väkivaltarikollisuus on raaistunut aiempaan verrattuna ja ilmiö on viime vuosina kehittynyt huonompaan suuntaan.

Median antama kuva nuorten väkivaltarikollisuudesta koetaan ammattilaisten mukaan samalla todenmukaisena ja samalla liioiteltuna. Todenmukaisena sen suhteen, että mediassa kerrotut väkivaltatilanteet ovat tietenkin tapahtuneet, mutta toisaalta ihmisille voi herkästi tulla median antamasta kuvasta sellainen oletus, että nuorten väkivaltatilanteet ovat yleisiä ja tilanne on sen suhteen erittäin huono. Sen lisäksi erilaisista nuorisoryhmistä ja eri asuinalueista voidaan tehdä ennakkoluuloja median antaman kuvan mukaan, vaikka vain, kuten olemme maininneet, pieni joukko nuorista oireilee väkivallalla.

Nuorten väkivaltarikollisuuden suhteen ammattilaisilla on käytössä ehkäiseviä menetelmiä ja keinoja, joista nuorten aito kohtaaminen sekä moniammatillisuus koetaan erittäin tärkeinä. Nuorten kohtaaminen ja turvallisenä aikuisena oleminen ovat päätehtävänä nuorisotyössä. Nuoren on tultava kuulluksi ja nähdyksi omana itsenään, jotta luottamussuhde syntyy ja nuori pystyy kertomaan asioistaan aikuiselle.

Nuorisorikollisuuden ennaltaehkäisy pohjautuu pitkälti moniammatilliseen malliin. Mallissa on tarkoitus puuttua palveluiden avulla nuoren rikoskäyttäytymisen riskitekijöihin. Varhaisen puuttumisen lisäksi tarvitaan palveluja heille, joilla rikoskäyttäytyminen on toistuvaa ja vakavaa. (Kaakinen, Näsi & Danielsson 2023, 66.)

Nuorten väkivaltarikollisuuden ennaltaehkäisevät keinot koetaan ammattilaisten mukaan selkeiksi, tehokkaiksi ja riittäviksi. Vähäiset resurssit luovat työlle haastetta ja lisäresursseilla työntekijät pystyisivät sanojensa mukaan tekemään työtä entistäkin laadukkaammin. Lisäresurssien avulla väkivaltarikollisuuden ennaltaehkäiseviäkin palveluita saataisiin toteutettua vieläkin laajemmin.

Haastatteluissa nousi muutama kehitysehdotus esille, mitä nuorisotyö voisi tehdä lisää. Nuorisotyössä voitaisiin pyrkiä lisäämään luottamusta sen toiminnasta ja tarkoituksesta. Tämä tapahtuisi vähentämällä nuorisotyötä kohtaan mahdollisesti muodostuneita ennakkoluuloja niin, että selkeytettäisiin nuorisotyön tarkoitusta niin nuorille itselleen kuin heidän vanhemmilleenkin. Luottamusta lisäämällä työstä tulisi vaikuttavampaa ja voisi tavoittaa vieläkin suuremman osan nuorista.

Sen lisäksi nuorisotyön on hyvä pyrkiä pitämään kiinni pienistä, toimivista verkostoista, joiden välillä tieto kulkee hyvin. Ilmiön tiedostaminen ja sen esille tuominen on erittäin olennaista. Nuorisotyö ei myöskään yksin pysty vastaamaan tähän laajaan ilmiöön. Tehokkain ennaltaehkäisy tapahtuu eri toimijoiden välisen yhteistyön avulla. Lisäksi jokaisen kansalaisen kohdassa nuoret ja kysyessä, mitä kuuluu, päästään jo pitkälle ennaltaehkäisevässä työssä. Toimeksiantajan mukaan opinnäytetyössämme on pohdittu aihetta laajasti ja työtä oli innostavaa lukea. Toimeksiantajan toiveesta esittelemme Teamsissa opinnäytetyömme aiheesta kiinnostuneille organisaation edustajille.

8.1 Työn eettisyys ja luotettavuus

Luotettavuus laadullisessa tutkimuksessa on pohdintaa siitä, kuinka uskottava, luotettava ja eettinen kyseinen tutkimus on. Uskottavuudessa onkin tärkeää huomioida, kuinka asianmukaisesti ja huolellisesti tutkimuksen aineisto on kerätty ja analysoitu. Luotettavuus tutkimuksessa on sitä, että tutkija kykenee perustelemaan uskottavasti valitsemansa lähestymistavat ja menetelmät, joita hän käyttää ratkaistakseen tutkimusongelmansa. Tutkimuksen eettisyyden kannalta on tärkeää, että tutkija on noudattanut tutkimuksen alusta loppuun asti eettisiä periaatteita. (Aaltio & Puusa 2020, 175.) Näihin eettisiin periaatteisiin sitouduimme ja noudattimme tutkimuksen alusta loppuun.

Valitsemamme tiedonkeruumenetelmä puolistrukturoitu haastattelu ja tutkimusaineiston analysointimenetelmä teemoittelu olivat opinnäytetyömme tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaisia. Pyrkimyksenämme oli tuoda esille nuorisotyöntekijöiden näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuuden liittyen ja näiden valittujen menetelmien avulla saimme kerättyä ja analysoitua tutkimuksemme aineistoa asianmukaisesti. Tämä lisää opinnäytetyömme luotettavuutta.

Aaltio & Puusa (2020, 185) kertovat teoksessaan triangulaation periaatteista, joiden huomiointi tutkimusta tehdessä lisäävät tutkimuksen luotettavuutta. Näistä erotetaan yleensä neljä päätyyppiä: aineisto-, tutkija-, teoria- ja menetelmätriangulaatio.

Aineistotriangulaatiossa tutkimuksessa käytetään lähteinä useita eri aineistoja, kuten haastatteluja ja arkistoaineistoja tai eri tiedon kohteita, esimerkiksi yrityksessä eri asemassa olevia henkilöitä. Tutkijatriangulaatiossa tutkimusprosessissa on mukana useampi kuin yksi tutkija. Teoriatriangulaatiossa tutkimusaineistoa tulkitaan useiden eri teoreettisten näkökulmien avulla. Menetelmätriangulaatiossa tutkimusaineiston keruussa on käytössä useampi tiedonkeruumenetelmä, kuten haastattelu ja sen lisäksi kyselytutkimus.

Haastattelimme kolmea eri nuorisotyön ammattilaista, jotka työskentelivät eri puolilla Vantaata. Näin ollen heidän näkökulmansa aiheeseen olivat erilaisia ja monipuolisia. Opinnäytetyötämme teki kaksi sosionomiopiskelijaa, joten tutkimuksemme eri vaiheissa oli useampi tekijä. Meidän opinnäytetyössämme täyttyvät siis aineisto- ja tutkijatriangulaatiot.

Kuitenkin on huomioitava, että valitettavasti saimme vain kolme haastateltavaa, mikä vaikuttaa omalta osaltaan tutkimuksemme luotettavuuteen. Muutamankin lisähaastattelun saaminen olisi lisännyt tutkimuksen luotettavuutta. Alkuperäinen ideamme, jossa olisimme saaneet kuuluviin niin nuorisotyön ammattilaisten kuin nuorten kokemuksia aiheeseen, olisi myös lisännyt luotettavuutta, sillä meillä olisi ollut kaksi toisistaan täysin erilaista lähdettä tutkimuksemme. Valitsemamme aihe on tärkeä ja ajankohtainen, mutta myös erittäin haastava. Aiheesta on paljon ennakkoluuloja, jotka varmasti vaikuttavat ihmisten valmiuteen puhua ja käsitellä aihetta.

Tutkimuksen eettisyyden kannalta on huomioitava monia tutkimuseettisiä tekijöitä, joita on noudatettava tutkimuksen aikana. Tutkimuksen kohteella on oikeus osallistua vapaaehtoisesti tutkimukseen tai kieltäytyä tutkimukseen osallistumisesta. Hänellä on myös oikeus keskeyttää ja perua tutkimukseen osallistuminen missä tahansa vaiheessa tutkimusta. Tutkimukseen osallistuvan on saatava tietää tutkimuksen sisällöstä ja tarkoituksesta sekä kuinka henkilötietoja käsitellään ja tutkimus käytännössä toteutetaan - mitä siis tarkoittaa se, että osallistuu tutkimukseen ja miten tutkimuksen aineistoa käsitellään ja säilötään. Nämä asiat tutkittavan on saatava kirjallisena tai sähköisenä muotona niin, että se on tehty ymmärrettävällä kielellä. Tutkittavalla on oikeus saada tietoa tutkimuksen tavoitteista ja tutkimukseen osallistumisen vaikutuksista. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2019, 8, 9.)

Opinnäytetyössämme noudatimme näitä periaatteita koko prosessin ajan. Teimme kirjallisen suostumuslomakkeen tutkittaville, jonka heidän oli täytettävä ennen tutkimukseen osallistumista sekä saatekirjeen, josta tutkittavat saivat selville tutkimuksemme tavoitteet sekä mitä heiltä tulemme kysymään, ja kuinka tulemme haastatteluista saatavaa materiaalia käyttämään ja säilyttämään. Tutkimuksemme aihe on arka, joten oli erityisen tärkeää ilmaista, kuinka haastattelut ovat luottamuksellisia ja vastauksista ei tule ilmi henkilötietoja, eikä niitä voi yhdistää haastateltaviin opinnäytetyön valmistuttua.

Pyrkimyksenämme oli haastatella ammattilaisten lisäksi nuoria opinnäytetyötämme varten, ja vaikka emme saaneet nuoria haastateltaviksi, pohdimme myös nuorten haastattelujen eettisyyttä. Nuoria haastateltaessa, pätee yllä mainittujen periaatteiden lisäksi alaikäisten tutkimisen eettiset periaatteet. Alaikäiselle tutkimus tietoa antaessa se on annettava tavalla, jonka alaikäinen pystyy ymmärtämään. Jos tutkittava alaikäinen on täyttänyt 15 vuotta, riittää tutkittavan oma suostumus tutkimukseen osallistumiseen. Silloinkin on kuitenkin informoitava huoltajia tutkimuksesta. Alaikäisen tutkittavan itsemääräämisoikeutta ja vapaaehtoisuutta on aina kunnioitettava, vaikka tutkimukseen osallistuminen edellyttäisi huoltajan hyväksynnän. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2019, 9, 10.)

Yhteistyötahomme kuitenkin vaati myös 15-17-vuotiaiden nuorten huoltajilta kirjallisen suostumuksen, jotta nuori olisi voinut osallistua tutkimukseen. Kun pyrimme etsimään haastateltavia, annoimme tutkimuksemme tietoja sellaisessa muodossa, että nuoretkin pystyivät sen sisällön ymmärtämään ja tiesivät, mihin he suostuisivat. Emme kuitenkaan nuorten kiinnostuksesta huolimatta saaneet haastateltavia nuoria.

8.2 Pohdinta

Opinnäytetyömme toi lisää tietoa siitä, miten nuorisotyön ammattilaiset kokevat nuorten väkivaltarikollisuuden ja kuinka vaikuttavia nuorisotyön työmuodot ovat nuorisotyön ammattilaisten näkemyksestä. Tutkimuksen myötä saimme tietoa liittyen ennaltaehkäiseviin menetelmiin nuorten väkivaltarikollisuudessa ja niiden kehittämisestä nuorisotyön ammattilaisten näkökulmasta.

Toiset nuorisotyön ammattilaiset voivat hyödyntää tutkimustuloksia kehittäessään nuorisotyön työmuotoja ja miettiessään, millaisia keinoja itse käyttävät työssään väkivaltarikollisuuden ennalta ehkäisemisessä. Hyödyt jäävät pieniksi otoksen ollessa suppea. Jos nuorisotyön ammattilaisten haastatteluja olisi saatu enemmän, näkökulma olisi laajempi ja tällöin hyötykin olisi suurempaa. Enemmän hyötyä saisi myös siinä tapauksessa, jos nuorisotyön ammattilaisilta saisi vieläkin laajemmin kehitysideoita ja näkökulmaa siihen, kuinka nämä ennaltaehkäisyn keinot näkyvät nuorissa käytännössä.

Jatkoa varten nuorisotyöntekijöiden suhteen voisikin tutkia aihetta nimenomaan väkivaltarikollisuuden ennalta ehkäisevien keinojen vaikuttavuuden suhteen. Tällöin voisi tarkemmin tiedustella, miten keinoista saataisiin vaikuttavimmat ja miten se käytännössä näkyisi. Tutkimusta voi myös laajentaa eri alueille, jolloin voisi vertailla eri alueiden käytäntöjä nuorisotyössä ja miten niiden vaikuttavuus vaihtelee alueittain. Alueiden kesken voi vertailla, toimiiko jokin keino paremmin tietyllä alueella ja jokin toinen keino taas toisella alueella.

Aihetta voi tulevaisuudessa tutkia monesta eri näkökulmasta ja sitä nimenomaan tarvitaankin. Väkivaltarikollisuuden ilmiöstä tarvitaan lisää tutkimusta runsaasti.

On hyvä huomioida, että tämä työmme on meidän tulkintamme niistä materiaaleista, joita meillä on ollut käytössämme. Haastattelut voisi analysoida ja tulkita monella eri tavalla ja lopputulos voisi olla erilainen.

Alun perin ajatuksenamme oli saada haastateltua myös nuoria ja näin ollen opinnäytetyömme olisi ollut erilainen. Kävimme kahdella eri nuorisotilalla keskustelemassa nuorten kanssa ja jakamassa lupalappuja, joihin vaadittiin huoltajien allekirjoitus. Tavoitteena oli, että seuraavana päivänä nuoret olisivat palauttaneet lupalaput, jolloin olisimme päässeet tekemään haastattelut. Lupalaput eivät kuitenkaan palautuneet, joten emme saaneet yhtäkään otosta nuorilta ja näin ollen nuorten ääni jäi kuulumatta tässä opinnäytetyössä.

Jatkoa ajatellen väkivaltarikollisuuden ilmiön tutkimista voisi kehittää ottamalla ensinnäkin laajemman otoksen nuorisotyöntekijöitä osaksi tutkimusta. Meidän oli tarkoitus saada 1-2 haastateltavaa nuorisotyöntekijää lisää mutta emme saaneet enempää vapaaehtoisia nuorisotyöntekijöitä haastatteluihin. Haastatteluihin osallistuminen on kuitenkin aina täysin vapaaehtoista. Lisäksi olisimme tarvinneet nimenomaan jalkautuvan nuorisotyön ammattilaisten näkemyksiä, joka myös pienensi nuorisotyöntekijöiden määrää, joita haastatteluun pystyi kysymään.

Tämän ilmiön tutkiminen vaatii lisäksi nuorten äänen kuulemista ja esille saamista. Tulevaisuudessa tulisikin saada tutkimuksia liittyen nuorten näkemyksiin väkivaltarikollisuuteen liittyen. Olisi tärkeää saada nuorten kokemuksia ja ajatuksia ilmiöön liittyen, koska nuoret itse ovat eniten läsnä kyseisissä tilanteissa, joita nuorisotyöntekijät haastatteluissakin nostivat esille. Nuorten näkökulmat aiheeseen olisivat tuoneet toivottua lisää esimerkiksi kokemuksen ennaltaehkäisevien keinojen vaikuttavuudesta ja riittävydestä. Ammatillaiset tietävät aiheesta sen mitä näkevät ja kuulevat mutta itse mukana olevat nuoret tietävät asiasta pintaa syvemältä. Nuorten kokemusten ja näkemysten tutkiminen toisi tutkimukseen uuden ulottuvuuden ja tutkimuksessa saattaisi nousta jotain uutta esille, mitä nuorisotyöntekijöiden haastatteluissa ei noussut.

Kohdistamalla tutkimus nuoriin, voitaisiin saada juuri ennaltaehkäiseviin keinoihin uutta näkökulmaa. Tulevaisuudessa voitaisiinkin tutkia, miten nuoret kokevat nämä nuorisotyön keinot ja kuinka näiden keinojen vaikuttavuus näkyy käytännössä. Nuorten äänen saaminen esille voisi auttaa kehittämään kyseisiä menetelmiä lisää. Sen lisäksi, että nuorten ajatusten avulla voisi tulla ennaltaehkäiseviin keinoihin lisää uusia näkökulmia, olisi tärkeää saada ylipäätään nuorten ääni kuuluviin tästä aiheesta.

Olisimmekin halunneet kysyä heidän mielipidettään median antamasta kuvasta ilmiölle, ja vaikka saimmekin nuorisotyöntekijöiltä tähän heidän ajatuksiaan, olisi nuorten äänen kuuluminen aiheeseen ollut toivottu lisä tutkimukseen. Nuorten äänen saaminen kuulumaan on ylipäätään tärkeää aiheesta riippumatta, varsinkin jos aihe liittyy heihin, ja tämä aihe liittyy täysin nuoriin.

Koska emme saaneet nuorilta haastatteluita käymällä nuorisotilalla, jatkotutkimuksia varten olisikin hyvä pohtia muita keinoja saada nuorilta vastauksia kyseiseen ilmiöön. 15-18-vuotiaiden huoltajilta ei tarvitse saada lupaa osallistua haastatteluun lain puitteissa, ellei tämä ole tietyn organisaation erillinen käytäntö, kuten eri nuorisotiloilla on. Yksi mahdollisuus voisi siis olla jalkautua kadulle paikkoihin, joissa nuoria liikkuu ja kysyä paikan päältä haastatteluja. Toki tilanne saattaisi mennä melko sekaviksi, jos rauhallista paikkaa haastattelulle ei löydy ja kaverit ovat vieressä. Ryhmähaastattelun mahdollisuutta voisi myös pohtia.

Kouluilta voisi myös löytyä haastatteluun suostuvia nuoria. Otanta olisi ainakin isompi, sillä koululuokkia on useita. Jos jokaisen luokan halukkaille oppilaille jakaisi tarvittavat lupalaput, voisi olla todennäköisempää saada muutama lapuista takaisin ison lukumäärän vuoksi. Nyt ja oimme nuorisotiloilla lupalappuja yhteensä alle 20, koska kiinnostuneita ei ollut enempää. Tällaisessa otannassa on tietenkin pienemmät mahdollisuudet saada lupalappuja takaisin. Otannan siis tulisi kenties olla suurempi, jotta edes muutama lupalappu palautuisi ja haastatteluja saataisiin pidettyä.

Hyvä on kuitenkin muistaa, että vaikka aiheesta paljon mediassa puhutaankin ja aihetta on tärkeää tutkia, suurin osa nuorista voi hyvin ja ei oireile väkivallalla. Tämä pieni marginaali joukko nuoria voi tutkimusten mukaan huonommin kuin aiemmin. On tärkeää panostaa ennaltaehkäiseviin keinoihin entisestään, jotta tilanteisiin päästäisiin puuttumaan aikaisessa vaiheessa ja ilmiö ei lisääntyisi nuorten keskuudessa.

8.3 Oman oppimisen reflektointi

Meistä kumpikaan ei ollut aiemmin tehnyt mitään opinnäytetyön laajuutta vastaavaa tutkimusta, joten itsessään koko prosessi oli alusta loppuun molemmille uusi ja pääsimmäkin yhdessä opettelemaan prosessia.

Haastattelujen pitämisestä opimme paljon tekemällä. Tuntui, että jokaisen haastattelun jälkeen osasi jo jotain uutta ja seuraavassa haastattelussa pystyikin tekemään jotain ehkä hie- man toisin verrattuna edelliseen. Näin ollen omat haastattelijan roolimme paranivat joka kerta ja olisi ollut mielenkiintoista nähdä, miten nuorten haastattelut olisivat sujuneet kaiken oppimamme jälkeen.

Haastatteluissa oli erityisen mielenkiintoista ja opettavaista saada aitoja kohtaamisia nuorisotyöntekijöiden kanssa, joissa pääsi kuulemaan heidän kokemuksiaan aiheesta. Meidän molempien käsitys jalkautuvasta työstä ja sen merkityksellisyydestä laajeni - ei vain nuorisoväkivallan ehkäisyn suhteen, vaan yleensäkin nuorten erilaisten haasteiden ennaltaehkäisyn näkökulmasta. Jalkautuva työ on erittäin tärkeää ja siihen on hyvä panostaa. Kaikki nuoret eivät kuitenkaan halua käydä nuorisotaloilla tai hakeudu muuten nuorisotyön piiriin. Jalkautuessa työntekijät näkevät laajemmin erilaisia nuoria.

Jalkautuvan nuorisotyön lisäksi käsityksemme nuorisotyöstä ylipäättään laajeni. Koemme hahmottavamme paremmin, mikä on nuorisotyön laaja tehtävä ja työnkuva. Kummallakaan ei ollut suoranaista kokemusta nuorisotyöstä. Toinen meistä oli vain teoreettisesti tutustunut nuorisotyöhön aiemmin opiskelujen aikana. Aihe ja asiakasryhmä tulivat tutummaksi meille molemmille opinnäytetyön edetessä.

Nuorten väkivaltarikollisuus kiinnosti aiheena meitä molempia alusta alkaen ja saimmekin ilmiöstä itsellemme uutta, ajankohtaista tietoa. Varsinkin sen moniammatillisuus nousi meille esiin yhtenä tärkeänä aiheena. Erityisesti nuorten väkivaltarikollisuuden ennaltaehkäisyssä moniammatillisen verkoston toimiminen on tärkeässä asemassa, sillä yksikään toimija ei selviä yksinään tämän haastavan ja laajan aiheen parissa.

Vaikka emme saaneetkaan nuoria haastateltaviksi ja työmme alkuperäinen idea joutui kokemaan muutosta työn edetessä, oli sekin itsessään opettavainen kokemus meille. Jouduimme sopeutumaan meistä riippumattomiin asioihin ja jatkamaan työn kanssa eteenpäin. Tässä tilanteessa korostui paritehtävänä tehdyn opinnäytetyön hyvät puolet. Toiselta saama vertaistuki työn alusta loppuun edisti työn edistymistä aikataulussa.

Lähteet

Painetut

Aaltio, I. & Puusa, A. 2020. Mitä laadullisen tutkimuksen arvioinnissa tulisi ottaa huomioon? Teoksessa Puusa, A. & Juuti P. (toim.) Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Helsinki: Gaudeamus, 175, 185.

Ahlstedt, E. & Taipale, S. 2023. Jalkautuvan nuorisotyön mahdollisuudet rikoskierteen katkaisussa. Teoksessa Saarholm, J. & Turkka, H. (toim.). Lasten ja nuorten rikokset: Opas ennaltaehkäisyyn ja rikoskierteiden katkaisuun. Jyväskylä: PS-kustannus, 237, 242, 243, 244 & 247.

Danielsson, P., Näsi, M. & Kaakinen, M. 2023. Nuorten rikollisuus tilaistoissa: Viime vuosikymmenten kehitys Suomessa. Teoksessa Saarholm, J. & Turkka, H. (toim.). Lasten ja nuorten rikokset: Opas ennaltaehkäisyyn ja rikoskierteiden katkaisuun. Jyväskylä: PS-kustannus, 54, 55, 58, 64, 66 & 67.

Isoherranen, K., Rekola, L. & Nurminen, R. 2008. Enemmän yhdessä - moniammatillinen yhteistyö. Helsinki: WSOY.

Koski, L. 2020. Teksteistä teemoiksi, dialoginen tematisointi. Teoksessa Puusa, A. & Juuti P. (toim.) Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Helsinki: Gaudeamus, 172.

Nieminen, J. 2007. Vastavoiman hahmo - Nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa Hoikkala T. & Sell, A. (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä, Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Helsinki: Hakapaino, 25, 28 & 43.

Puusa, A. 2020a. Haastattelutyypit ja niiden metodiset ominaisuudet. Teoksessa Puusa, A. & Juuti P. (toim.) Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Helsinki: Gaudeamus, 104, 105, 108, 111.

Puusa, A. 2020b. Näkökulmia laadullisen aineiston analysointiin. Teoksessa Puusa, A. & Juuti P. (toim.) Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Helsinki: Gaudeamus, 152, 153.

Saarholm, J. & Turkka, H. 2023. Rikollinen nuoruus: Näkökulmia rakenteiden välistä. Teoksessa Saarholm, J. & Turkka, H. (toim.). Lasten ja nuorten rikokset: Opas ennaltaehkäisyyn ja rikoskierteiden katkaisuun. Jyväskylä: PS-kustannus, 31, 36, 37.

Sähköiset

Allianssi 2023. Mistä nuorten katuväkivalta ja jengiytyminen johtuu ja miten sitä voi ehkäistä? Viitattu 16.08.2023. <https://nuorisoala.fi/vaikuttaminen/nuorten-hyvinvointi-suomessa/mista-nuorten-katuvakivalta-ja-jengiytyminen-johtuu-ja-miten-sita-voi-ehkaista/>

Ankkuritoiminta 2023. Viitattu 14.06.2023. <https://ankkuritoiminta.fi/toiminta>

Danielsson, P. 2022. Nuorten väkivalta lisääntyy, mutta vain alaikäisten ryhmissä. Poliisi. Blogit. Viitattu 29.06.2023. <https://poliisi.fi/blogi/-/blogs/nuorten-vakivaltarikollisuus-lisaantyy-mutta-vain-alaikaisten-ikaryhmissa>

Haapakangas, K. & Kaakinen, M. 2023. Mitä tuoreimmat tilastot kertovat nuorten väkivaltarikollisuudesta? Tieto & Trendit. Tilastokeskus. Viitattu 20.07.2023. <https://www.stat.fi/tietotrendit/artikkelit/2023/mita-tuoreimmat-tilastot-kertovat-nuorten-vakivaltarikollisuudesta/>

Keskusrikospoliisi 2022. Nuorten väkivaltarikollisuuden määrä ja piirteet poliisin tietoon tulleen rikollisuuden valossa. Viitattu 11.07.2023. <https://poliisi.fi/documents/25235045/0/raportti-nuorten-vakivaltarikollisuus-poliisi.pdf/5707ff63-fce5-b1a3-83ed-6ae62808adfa/raportti-nuorten-vakivaltarikollisuus-poliisi.pdf/raportti-nuorten-vakivaltarikollisuus-poliisi.pdf?t=1646715994222>

Kluukeri, I. 2023. Nuorten alistava nöyryytysväkivalta lisääntynyt hälyttävästi - kokenut poliisi: ”Motiivina usein sisällön tuottaminen someen”. Yle. Viitattu 8.6.2023. <https://yle.fi/a/74-20023585>

Koivuranta, E. 2023. Poliisi kohtaa pääkaupunkiseudulla jopa alakoululaisia, jotka kantavat teräasetta: ”Raakaan väkivaltaan turvaudutaan yhä herkemmin”. Yle. Viitattu 8.6.2023. <https://yle.fi/a/74-20022358>

Leppäkoski, T., Koivuluoma, M., Perälä, S. & Paavilainen, E. 2017. Moniammatillisen yhteistyön muutokset ja kehittämistarpeet lasten ja nuorten auttamisessa. Yhteiskuntapolitiikka 82 (2017):2. Viitattu 01.11.2023. https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135170/YP1702_Leppakoskiym.pdf?sequence

Mielityinen, L., Hautamäki, S., Hakala, V., Fagerlund, M. & Ellonen, N. 2023. Lasten ja nuorten väkivaltakokemukset 2022 - Määrät, piirteet ja niiden muutokset 1988-2022. Sosiaali- ja

terveysministeriö. 31& 33. Viitattu 09.11.2023. https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/164616/STM_2023_5_J.pdf?sequence=1&isAllowed=y

MLL Nuortennetti 2023. Nuoret ja rikokset. Oikeudet ja velvollisuudet. Arki. Viitattu 14.6.2023. <https://www.nuortennetti.fi/arki/oikeudet-ja-velvollisuudet/nuoret-ja-rikokset/>

Mäkinen, J. 2022. Nuorten väkivaltarikokset räjähtivät valtavaan kasvuun - jopa 10-vuotiaat ryöstävät - syitä pahaan oloon on koronasta kaveripiiriin: ”Elämä vie rikolliseen suuntaan”. MTV-uutiset. Viitattu 20.07.2023.
<https://www.mtvuutiset.fi/artikkeli/nuorten-vakivaltarikokset-rajahivat-valtavaan-kasvuun-jopa-10-vuotiaat-ryostavat-syita-pahaan-oloon-on-koronasta-kaveripiiriin-elama-vie-rikolli-seen-suuntaan/8577906>

Nuoperi 2013. Sanastoa: monialainen yhteistyö. Viitattu 29.08.2023.
<https://www.nuoperi.fi/sanasto2.php?id=14>

Nuorisolaki 1285/2016. Viitattu 26.10.2023.
<https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2016/20161285>

Papunen, T. 2021. Yhteisin askelin: jalkautuvan nuorisotyön käsikirja. E-kirja. Helsinki: Espoon, Helsingin ja Vantaan nuorisopalvelut.

Rikoksentorjunta 2013. Ankkuri. Sisäasiainministeriö. Viitattu 20.07.2023.
<https://rikoksentorjunta.fi/ankkuri>

Terveiden ja hyvinvoinnin laitos (THL). 2023. Nuorten välinen väkivalta. Eri ryhmät ja väkivalta. Väkivalta. Aiheet. Viitattu 11.7.2023
<https://thl.fi/fi/web/vakivalta/eri-ryhmat-ja-vakivalta/nuorten-valinen-vakivalta>

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. 2019. Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisu 3/2019. Viitattu 20.7.2023.
https://tenk.fi/sites/default/files/2021-01/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarviointin_ohje_2020.pdf

Vantaan kaupunki 2023 a. Nuorisopalvelut. Viitattu 14.06.2023.
<https://www.vantaa.fi/fi/vapaa-aika-ja-hyvinvointi/nuorisopalvelut>

Vantaan kaupunki 2023 b. Nuorisotilatoiminta. Viitattu 13.10.2023.
<https://www.vantaa.fi/fi/palveluhakemisto/palvelu/nuorisotilatoiminta>

Vilka, H. 2021. Tutki ja kehitä. E-kirja. Jyväskylä: PS-kustannus.

Julkaisemattomat lähteet

Nuorisopalvelut ”nupa” yleisesite 2023. Tilaa olla oma itsesi. Nuorisopalvelut ”nupa” yleisesite. Viitattu 14.06.2023.

Taulukot

Taulukko 1: Esimerkki pelkistämisestä	17
Taulukko 2: Nuorten väkivaltarikollisuuden nykytilanne ammattilaisten silmin	18
Taulukko 3: Media nuorten väkivaltarikollisuudessa	20
Taulukko 4: Nuorisotyön keinot nuorten väkivaltarikollisuuteen	22

Liitteet

Liite 1: Haastattelurunko.....	38
Liite 2: Tutkimuslupa	39

Liite 1: Haastattelurunko

Mitä tulee mieleen nuorten väkivaltarikollisuudesta?

Miten nuorten tekemä väkivaltarikollisuus näyttäytyy nuorisotyön silmin?

Miten koet nuorten väkivaltarikollisuuden kehittyneen tällä alueella?

Minkälaisia keinoja nuorisotyöllä on käytössä liittyen nuorten väkivaltarikollisuuteen?

Millaiseksi koet nuorisotyön käytössä olevat työmuodot?

Mitä nuorisotyö voisi tehdä lisää?

Miten sosiaalinen media on vaikuttanut tähän ilmiöön?

Kohtaako median antama kuva nuorten väkivaltarikollisuudesta ja todellisuus?

Liite 2: Tutkimuslupa

Viranhaltijapäätös	23 / 2023	1 / 3
Nuoriso- ja yhteisöpalvelut	15.9.2023	VD/5895/13.00.00/2023
Nuorisopalvelujohtaja Rusama Hannu		

Tutkimuslupa Nuorten ja ammattilaisten näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista -opinnäytetyölle, Laurea AMK opiskelijat Sara Pakarinen ja Heini Hänninen

Lisätietoja antaa Annika Bäck, annika.back@vantaa.fi

Pakarinen ja Hänninen hakevat tutkimuslupaa tehdäkseen opinnäytetyön nuorten ja ammattilaisten näkemyksistä väkivaltarikollisuuteen ja sen ennaltaehkäisyn keinoihin.

Opinnäytetyön tavoitteena on tutkia nuorten väkivaltailmiötä nuorisotyön näkökulmasta, miten nuoret ja ammattilaiset näkevät tilanteen ja millaisia keinoja ennaltaehkäisemiseen on. Opinnäytetyössään Pakarinen ja Hänninen pyrkivät selvittämään millaisia työmuotoja nuorisotyössä on nuorten väkivaltarikollisuuteen liittyen ja toisaalta saada nuorilta ajatuksia, mitä nuorisotyö voisi tehdä. Tutkimus toteutettaisiin haastatteluin (puolistrukturoitu) ja suunnitelman mukaan haastattelut toteutettaisiin 15-18 -vuotiaille nuorisotilan nuorille sekä alueellisen nuorisotyön työntekijöille. Tavoitteena on saada muutama nuori sekä 3-5 työntekijää haastateltavaksi.

Tutkimuksen arvioitu valmistumisaika: marraskuu 2023

Päätös / Nuorisopalvelujohtaja

Päätän myöntää tutkimusluvan.

Tutkimuksessa kerättyjä tietoja saa käyttää vain tutkimustarkoitukseen. Tutkimuksen tekijöiden on sitouduttava salassapitovelvollisuuteen sekä turvaamaan ehdottomasti tutkimuksessa tarkastelemissa henkilöiden identiteetin ja anonymiteetin. Tutkimuksen/selvityksen toteuttamisen jälkeen aineisto hävitetään asianmukaisella tavalla.

Tutkimuksen tekijöiden on saatava suostumus kaikkien tutkimukseen osallistuvien alaikäisten lasten ja/tai nuorten huoltajilta ennen tutkimuksen aloittamista. Tutkimuksen valmistuttua sen tuloksista tiedotetaan alueellista nuorisotyötä. Edellytetään valmiin tutkielman toimittamista sähköisessä muodossa osoitteeseen: kirjaamo@vantaa.fi. Tutkimustulosten esittelystä sovitaan yhteyshenkilön kanssa.

Vantaa 15.9.2023

Rusama Hannu
Nuorisopalvelujohtaja

Liitteet Tutkimuslupahakemus / Nuorten ja ammattilaisten näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista / Pakarinen Sara & Hänninen Heini
Liite: Opinnäytetyösuunnitelma / Tutkimuslupahakemus / Nuorten ja ammattilaisten näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista / Pakarinen Sara & Hänninen Heini
Liite: Haastattelurunko / Tutkimuslupahakemus / Nuorten ja ammattilaisten näkemyksiä nuorten väkivaltarikollisuudesta ja sen ennaltaehkäisyn keinoista / Pakarinen Sara & Hänninen Heini

Allekirjoitettu sähköisesti asianhallintajärjestelmässä.

Täytäntöönpano Nuoriso- ja yhteisöpalvelut

ALLEKIRJOITETTU SÄHKÖISESTI / UNDERTECKNAT ELEKTRONISKT 15.9.2023 14:57
Rusama Hannu, Nuorisopalvelujen johtaja